

DAGEN ZONDER STROOM

Elke maand bedenkt onze columniste hoe ze de wereld kan veranderen. Soms slaagt ze in haar opzet, soms niet.

ILLUSTRATIE
Deborah Lauwers

Heeft er iemand nog iets gehoord van het afschakelplan? Behalve een klein krantenbericht onlangs dat de soep alweer niet zo heet wordt gegeten als opgediend, blijft het verdacht stil rond het dramatisch aangekondigde noodplan. En ik was net fan aan het worden van het hele concept. Niet van de redenering erachter, die vind ik belachelijk, betuttelend en pure volksverlakerij. Belachelijk omdat België als een rijk eerstewereldland perfect de stroomvoorziening kan garanderen. Dat we een beroep zouden moeten doen op stroomboten uit ontwikkelingslanden is een Belgenmop te ver. Betuttelend omdat ik ook niet denk dat het dé wereld van verschil maakt als gezinnen alle stand-bylichtjes uitzetten of op andere momenten koken. En volksverlakerij omdat het ten slotte gewoon om bangmakerij gaat, gevolgd door een verhoging van de tarieven.

Nee, ik was fan omdat zo'n maandje afschakelen wel eens supergezellig kan worden. Ik zie er zelfs een themamaand in à la Tournée Minérale of Dagen zonder Vlees. Dagen zonder Stroom, klinkt dat niet goed? Zo'n elektrische detox kan wel eens positieve bijwerkingen hebben. Even komaf maken met onze collectieve schermverslaving, bijvoorbeeld. Wel niet stiekem alles opladen voor de afschakeling!

Verder kan zo'n collectieve afschakeling mensen opnieuw samenbrengen rond de gezinstafel. Ik las onlangs dat 4 op de 10 Belgische ouders 's avonds niet samen eet met hun kroost*. Ik vind dat veel, en jammer. Al begrijp ik heel goed hoe het komt dat gezinnen te weinig samen eten. De rush van de dagelijkse sleur maakt het soms lastig om 's avonds op tijd een gezonde en lekkere gezinsmaaltijd op tafel te zetten. Zeker als de kinderen al wat groter zijn en vaak hobby's hebben waar ze naartoe moeten.

Zo'n afschakelplan kan dus wel eens een verdoken godschenk zijn. Zeker als je van die avondmaaltijd een buurt-evenement maakt. Dat hebben we afgelopen herfst – toen het afschakelplan plots weer een hot topic was – afgesproken met een paar burens, een mix van gezinnen en alleenstaande senioren. Als onze straat wordt afgesloten, en wij zitten in een zone die het eerst aan de beurt is, dan hebben we ons eigen noodplan opgesteld. Je zou het een inschakelplan kunnen noemen. De burens met een gasfornuis staan in voor het eten, dat we gezellig samen opeten bij de buur met de gigantische edoch ecologisch volslagen onverantwoorde houtkachel. Iedereen brengt zijn eigen 'licht' mee. Napraten doen we bij een lekker glas, er zijn voldoende gezelschapsspelletjes vanonder het stof gehaald om een atoomoorlog te overleven. Het wordt geweldig! Volgende week houden we onze eerste try-out, zo enthousiast zijn we. Wie zin heeft om langs te komen, er kan altijd iemand bij. Vergeet de hapjes niet. ☘